

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

pe an 150 Lei
pe jumătate 75 Lei
în America pe un \$ dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Iarăș o vorbă cu părinții.

Un cuvânt dela inimă, spus de un profesor către părinții școlarilor.

Spuneam în numărul trecut, cum să-și primească părinții acasă, copiii dela școală. Am lăsat anume pe numărul acesta o întrebare grea, la care foarte puțini părinți știu să răspundă cum se cade.

Iată întrebarea: Cine e de vină dacă copilul vine cu secundă acasă, adică dacă n'a făcut ispravă la școală?

Aproape toți școlarii răspund la această întrebare: profesorul. Părinții cei mai mulți, în dragostea pe care o au față de odraslele lor, primesc de bun răspunsul aceasta. Bine fac? Ia să vedem.

Profesorii sunt locuitorii părinților. Ei se îngrijesc de creșterea și învățătura copiilor DVoastră, până sunt la școală. Un profesor n'are bucurie mai mare ca atunci, când vede pe un copil că se poartă bine, e cinstit, de omenie, ascultător și mai și învață. Să vedeți cum îi strălucește față de veselie când a avut o zi bună, când adică n'a văzut decât lucruri bune în clasa sa și n'a auzit decât răspunsuri frumoase. În schimb, când a văzut că școlarii se poartă rău, că unul sau altul a făcut vre-o prostie mare, că cutare nu și-a știut lecția, — se supără, și se turbură mai tare ori mai puțin, după cum îi este firea. Sunt profesori, cari, având câte o zi rea la școală, sunt tot necăjiți ziua întreagă. Cine le știe acestea, cece a vorbit mai multă vreme cu un profesor, aceluia nici când nu-i va trece prin gând, să învinuiască profesorii pentru neizbânda elevilor.

Și cu toate acestea sunt și profesori răi? Vor fi, nu tăgăduesc. Sunt unii cari nu-și fac datoria, nu merg la școală, fură vremea lui Dumnezeu. Dar aceștia sunt, corbi albi. Sunt în schimb mai mulți de aceia, cari sunt nervoși, cari se mânia și se năcăjesc iute; dar pentru ce? Pentru că li năcăjesc elevii. D'Ta, ca gazdă și ca stăpân, nu te mânia și nu te năcăjești, când îți face sluga toate anapoda? Când vezi că orice vorbă bună, orice povață e mazare pe părete?

Cine poartă deci vina?

Dintr'o sută, în 98 de cazuri elevul. Unii elevi sunt bolnavi. Omul bolnav nu e bun de nimica, cu atât mai puțin de școală. Pe elevul bolnav trebuie să-l ducem la doctor și să-l vedecăm, și numai după aceea să-l punem la muncă.

Sunt apoi o seamă cari n'au cap pentru învățatură. Fie profesorul acela cât de bun, cu pâlția tot nu-i poate vărsa învățătura în cap. Ți-e milă de astfel de băieți. Li spui un lucru odată, de două ori, de trei ori, de zece ori, și ei tot nu-l poate prinde. Ce să te faci cu el? Li dai secundă și-i spui: »Băiete, tu nu ești de școală. Vei fi bun pentru plug, pentru meserie, pentru negustorie, dar nu pentru școală«.

Cei mai mulți elevi sunt apoi leneși. Le place jocul, le place petreserea, le plac toate prostiile, dar carte să nu vadă în ochi. Unii ca aceștia, venind la școală și întrebându-i profesorul, mințesc de stă soarele în loc. Ba că a fost bolnav, ba că n'a înțeles, ba că și-a pierdut cartea, ba că n'a știut că și asta o au pe astăzi, că teacă că pungă. Dacă trebuie să dea seamă în scris despre cele învățate, fură dela vecinu, ori fură altfel, dar de furat fură.

Ce e de făcut.

Ce să facă profesorul cu astfel de elevi? Odată li crede, ba li crede și a doua oră. Dar a treia oră, când li prinde, le dă notă rea, adică secundă.

Unii ca aceștia apoi îți jură pe Dumnezeu, pe cer și pe pământ, că nu ei sunt de vină, ci profesorul.

Mai sunt apoi o seamă de școlari, cei mai nefericiți, cari n'au nici cap și nici nu învață. Despre aceștia e pagubă să mai și vorbim.

N'am vorbit aici dinadins despre elevii buni, căci sunt, har Domnului, și de aceștia, cari sunt bucuria și fala profesorului.

Chiar de aceea profesorii dau de știre de trei ori în an, cum învață școlarii: la Crăciun, la Paști și la Sântpetru. Părinții cumiți, văzând nota rea a copiilor, nu-i vor întreba numai pe ei despre pricina acestei note, ci se vor duce numai decât la directorul ori profesorul mai mare peste clasă, și-i vor întreba, care este pricina? Dacă n'au făcut-o la Crăciun, vor face-o la Paști, și dacă n'au făcut-o nici la Paști, vor face-o la sfârșit de an. Atunci apoi vor înțelege, care este pricina. Dacă este pricina din cap, își vor schimba planul pe care l-au făcut, ori le vor da elevilor acestora câte o proptea, pe vreun elev mai mare și mai bun, care să-i ajutore. Dacă este lenea, le vor da leacul trebuincios, iar

dacă este și una și alta, li vor duce într'alt parte, că e pagubă de banii cheltuiți de geaba.

Iată deci, cum se schimbă lucrurile, îndată ce caută omul pricina răului!

Fiți deci cuminte, fiți cumpăniți, cereți a căuta adevărul, și multe lucruri pe cari nu le-ați înțeles mai înainte, le veți înțelege acum. Nu băgați deci de vină, nu bănuți, înainte de a vă convinge, cum stau lucrurile.

Sfaturile acestea vi le dă un profesor, care a îmbătrânit în slujba sa și care numai binele DVoastră și al copiilor vi-l vrea.

Scornituri păcătoase. Păr. Trifa dela Sibiu iar sloboade în foaia sa (Lumina Sateilor) o scornitură gogonată, bagseamă ca să se adeverească și mai mult vorba din bătrâni, că: »Năravul din fire n'are lecuire!»

Prea Sfinția Sa Papa Piu al 11 lea, părintele bun al creștinătății romane, mare binefacător al școlilor noastre românești dela Blaj și al orfanilor, ai căror tătâni și-au vărsat sângele la Tisa pentru România mare, ne-a mai făcut de curând un dar de câteva milioane de lei, din cari să se isprăvească Institutul Recunoștinții, unde vor crește odraslele neamului românesc spre binele țării și al poporului. Cuviosul redactor dela Sibiu, încreștând acest dar, aruncă în vileag ponosul păcătos, că »milioanele Papei au dănuțit și cu prilejul alegerilor, sprijinind din greu politica dlui Maniu«.

Citind asemenea năzbâtii, îți vine să te întrebi: Cum poate să se icuiască într'un cap de preot învățat o prepunere atât de scâlciată și de sarbădă? Mai cu seamă însă: cum poate un slujitor al altarului să arunce în lume o scornitură pe care n'o poate crede nici omul cel mai fără judeeată?

Adevărul este, că darul Papei dela Roma se întrebuințează sub cea mai aspră controlă numai și numai pentru Institutul Recunoștinții, ale cărui planuri și cărți de socoteli, au fost chiar acum cercetate de-o comisie de ingineri, între cari și unul din Sibiul Părintelui Trifa, cari și-au dat ofertele pentru începerea clădirilor.

Dar și de altfel, ce interes ar avea Papa dela Roma să trimită cu banii săi în Parlamentul dela București ortodocși de mână întâi ca Dr. Aurel Vlad dela Orăștie, ca protopopul neunit Mihail Gașpar dela Caraș, ca Dr. Mihail Popovici dela Brașov, ca Dr. Valer Moldovan, dela Turda, ori ca Sever Bocu dela Torontal? Și ca alții, dintre cari cei mai mulți sunt membri ai congreselor bisericii ortodoxe! Dacă a dat Papa bani pentru alegeri, precum scornește Păr. Trifa, atunci toți fruntașii ortodocși înșirați

mai sus au tradat biserica ortodoxă ai cărei fii sunt și s'au dat cu Papa dela Roma...! Asta o crede Păr. Trifa?

Prin urmare, de ce aruncă Părintele Trifa svonuri mincinoase în lume? De ce? Am putea să-i punem aici în față judecata pe care i-o face chiar foaia ortodoxă dela Brașov „Gazeta Transilvaniei” în nr. 60 din 13 Iunie 1925, unde i-se spune Părintelui Trifa, că „minciuna nu face parte din învățăturile propovăduite de Hristos”.

Prin scornituri crede Păr. Trifa că se va sălășlui pacea evanghelică între frații de-un sânge și de-o limbă din Ardeal? Mai cu seamă acum, când Ungurii iarăș ridică steagurile lui Magyarország prin orașele și văile Transilvaniei!

Moartea unui scriitor român la Paris. Săptămânile trecute a murit într'un spital din Paris scriitorul român basarabean Leon Donici.

El a fost pe jumătate rus, cel puțin după tată; mamă-sa însă fiind româncă, din familia Donici, scriitorul nostru a fost mândru că în vinele sale curge sânge românesc. Cu toată înalțea de războiu scria numai rusește, dar scria foarte bine, îndatăce Basarabia a fost alipită la România—Mamă, scriitorul nostru s'a lepădat de numele său rusesc, a cerut să i-se îngăduie, a purta numele românesc al mamei sale și a început a scrie românește.

La început scria greu, dar după câteva luni deja el a început să scrie și românește tot atât de frumos și de dulce, cum scria pe vremuri rusește.

Dar el nu s'a îndestulit numai cu atâta că scrie românește. El a voit să-și apere Țara și mai bine. De aceea a plecat la Paris, și acolo, împreună cu un prieten al său, a scos o gazetă prin care apăra România de toate ticăloșiile și atacurile Rușilor bolșevici.

Cea din urmă dorință a sa a fost, să fie îngropat în pământul Basarabiei. Dorința aceasta însă până acuma nu i-a fost împlinită. Deocamdată doarme în pământul țării aceleia, care mai mult a lucrat ca Basarabia să fie iarăși românească.

Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Evanghelia Duminicii.

Duminea IV. după Rusalii,
Mateiu 8. 5-13.

„In vremea aceea, intrând Isus în Capernaum, venit-a la dânsul un sutaș, rugându-l și zicând: „Doamne, sluga mea zace în casă neputincios și rău se chinuște”. Era, după ce se scoborise Isus de pe munte, unde a arătat marea deosebire dintre învățăturile lumii acesteia și dintre învățăturile sale, și unde a învățat pe apostolii săi și cele opt fericiri. Și iată că numai decât i-a întâmpinat pe el un lepros, pe care-l vindecase, iară acuma un sutaș, adevărat un căpitan roman, care avea sub porunca sa 100 de soldați. Trebuie să se știe și aceea că Țara Jidovească era stăpânită de strămoșii noștri Romanii. Sutașul acesta avea, se vede, un servitor foarte bun și cum se cade, pe care-l iubea mult și care zăcea greu bolnav, neputincios.

„Și i-a zis Isus: „Voiu veni și-l voiu vindeca”. Și răspunzând sutașul i-a zis: „Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, ci zi numai cu cuvântul, și se va vindeca sluga mea! E așa de minunată umilința acestui sutaș, încât nu-ți vine parcă a crede. Care dintre noi, lăbiindu-ni-se de oaspe un om atât de mare cum a fost Isus, nu ne-am făli cu aceasta și nu l-am primi cu alaiu? Păgânul sutaș însă nu. El nu se simțește vrednic, cu toate că era domn destul de mare, să-l primească pe Isus în casa sa, ci-l roagă să-l vindece numai de departe, cu cuvântul. Și iată pentruce:

„Căci și eu sunt om sub ascultare, având sub mine ostași; și zic acestuia: „Mergi!”, și

merge, și altuia: „Vino!”, și vine, și slugii mele: „Fă aceasta!” și face. Prin aceste cuvinte sutașul recunoaște, că Isus este stăpân asupra boalei și a sănătății. De aceea și face asemănarea aceasta. Aici trebuie să ne mirăm și de atâta credință. Mai înainte ne-am minunat de umilința sutașului, iară acuma trebuie să ne mirăm și mai mult de credința lui. Această credință o vede Isus și o laudă, dupăcum se vede din viersurile următoare:

Iară Isus, auzind aceasta, s'a mirat și zis celor ce veniau după dânsul: „Adevăr zic vouă, nici în Izrael n'am aflat atâta credință. Inșă zic vouă, că mulți vor veni dela apusuri dela răsărituri și se vor odihni cu Avram și cu Isac și cu Iacob întru împărăția cerurilor; iară fiii împărăției se vor arunca întru întunerec cel mai dinafară: acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților”. Și a zis Isus sutașului: „Mergi, precum ai crezut să fie ție”. Și s'a vindecat sluga lui întru acel ceas”.

Ceice vor veni dela apusuri și dela răsărituri, sunt păgânii, dintre cari mulți au primit învățăturile lui Isus. Pe când fiii împărăției sunt Jidovii, dintre cari cei mai mulți rămasesc afară din împărăția lui Mesia și despre cari ne spune Domnul, că vor fi aruncați întru întunerec cel mai dinafară, adevărat iad. După această profeție Isus vindecă, din depărtare, pe sluga sutașului. O minune aceasta și care nu s'a mai întâmplat, și care a putut în uimire pe toți ceice au auzit de ea.

Citind și înțelegând această sfântă evangheliă, nu știm de ce să ne mirăm mai mult de umilința și credința fără de margini a sutașului; de prorocia lui Isus, care s'a împlinit întocmai, ori de marea putere a lui Isus, care a fost în stare să vindece chiar și din depărtare, dovedindu-și astfel mai presus de orice îndoială dumnezeirea sa. Cu adevărat trebuie să zicem, cu sfânta biserică, cetind și înțelegând această sfântă evangheliă: „Mărire ție Doamne, și ție”.

Dar mai este un lucru minunat în sfânta evangheliă de astăzi. Este dragostea cea mare

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Spovedanie.

Cu ochii plânși, cu gând curat,
Cad azi la tin', Părinte,
Să mă deslegi căci am păcat
Și să mă'n drept eu m'am legat,
De astăzi înainte.

Am fost mișel cu drept îți spun,
N'am ajutat pe nime,
Vedeam săraci căzând pe drum,
Și eu de ei ca un nebun,
Rădeam și-mi părea bine.

Flămânzi și goi vedeam cum trec,
Cerșind o haină 'n spate,
Dar eu la chefuri să-mi petrec
Mergeam ca gândul să-l înec
In adunări stricate.
Și ciungi și orbi ce s'au luptat,
Cu liftele păgâne,
Cerând sălaş eu nu le-am dat,
Pe trepți afară eu i-am dat;
Afară ca pe căne.

Și orfani săraci de-mi cereau scut,
Cari nu știau de tată,
Deși puteam ca să-i ajut,
Milă de ei eu n'am avut;
Ah! iartă-mi neagra faptă!

Dobânzi la sută am luat,
Făceam la oameni silă,
Am vrut să fiu cel mai bogat,
Și 'n gândul meu nesăturat,
N'aveam de nime milă.

Și văduve făr' de-ajutor,
Cerând să le fac bine,
Răcneam răstit în fața lor,
Că nu sunt doară chiar dator,
Să 'mpart ce am cu nime.

Și mii și mii fărădelegi,
Am săvârșit 'nainte,
Ș'acum te rog să mă deslegi,
Și dă-mi canon cu anii 'ntregi,
Că nu-i prea mult, Părinte!

Așa nu pot să mai trăiesc,
Un vierme'mi roade'n sân,
De tot ce am azi mă lipsesc,
Căci n'ăș vrea Doamne să-mi sfârșesc,
Viața ca păgân!
Pețelca.

Iullu Domșa
inv.

Minunea dela Bolsena.

Joia verde este sărbătoarea cea mai aleasă a bisericii romano-catolice. Sărbătoare la începutul verii, când și firea, cu florile și verdețea ei, par-că se ia la întrecere cu credincioșii, în preamărirea sfintei Cuminecături sau Euharistii. Poate tocmai de aceea a ales-o biserica apu-

seană pe una din zilele dela sfârșitul lui Mai ori dela începutul lui Iunie, tocmai la două luni, după Sămbăta Paștilor.)

În Joia verde e mare paradă în toate orașele catolice și a fost totdeauna. În Viena însuș împăratul și membrii curții împărătești mergeau pe jos, în procesiunea ce se făcea dela Catedrala Sfântului Ștefan, până la anumit loc. Numai la încoronare mai folosiau caleștele, ce le folosiau în ziua de Joia verde, încolo-niciodată peste an.

Despre originea sau începuturile acestei sărbători nu se prea știu multe. Se pare însă că s'a născut prin minunea dela Bolsena.

În Bolsena, un mic orașel din Umbria Italiei, servia într'o zi din anul 1263 sfânta liturgie un preot din Bohemia. Inima lui era chinuită, era roasă de multe îndoieli. Nu putea dumiri, cum prin niște rugăciuni și exclamări, se poate preface ostia (pânea și vinul) în trupul și sângele Mântuitorului. Dar iată că ajungând la cuminecătură, acest preot, înmăntat de îndoieli, văzu pe ostia curată de sânge mai înainte, picături de sânge. Cu smerență adâncă și-a plecat atunci capul și genușul în fața sfintei Euharistii...

Vestea despre minunea aceasta s'a răspândit în toate părțile și papa Urban IV a proclamat ca începând din anul 1264, luna Iunie

1) Bunăoară, în 1926, Sămbăta Paștilor a fost în 3 Aprilie. Joia verde în 3 Iunie. — În 1927, Sămbăta Paștilor a fost în 7 April, Joia verde a căzut pe 7 Iunie. — În 1929, Sămbăta Paștilor va fi în 30 Martie, Joia verde va cădea pe 30 Maiu. Și așa mai departe.

pe care o dovedește sutașul față de sluga sa. Mi-ar plăcea să văd, câți stăpâni de astăzi ar face ceea ce a făcut sutașul. Care stăpân ar merge la cel mai vestit doctor, și l-ar ruga să-i vindece sluga?

Cei mai mulți stăpâni sunt cam fără de inimă astăzi, dar ei spun că slugile îi fac să fie așa. Și au dreptate și unii stăpâni, pentru că nici când nu s'au purtat slugile mai rău, ca acum după războiu. Astăzi oamenii săraci s'au împușinat, prin împroprietărire aproape toți au primit câtuș de pușin pământ, așa că pușini se bagă slugi. Iar cari se bagă, sunt încrezuți, și siguri că-și află locuri destule. Fiind slugile rele, nici pe stăpâni nu-i prea trage inima cătră ei.

Dar ia să luăm pildă dela sutașul din sfânta evanghelie de astăzi. Să fim adevărați părinți ai slugilor noastre, și, să vedeți, că se va schimba și inima slugilor noastre cătră noi. Cu buna la mai multă izbândă ajungi decât cu răul. Chiar de aceea încercați a urma pilda sutașului, și veți vedea, că nu vă va părea rău.

IULIU MAIOR.

Dela Reuniunea Meseriașilor Români din Bistrița. Din cauză că Direcțiunea liceului grăniceresc Gh. Coșbuc din Năsăud a amânat pe ziua de 20 Iunie a. c. serbarea de desvălire a bustului lui Gh. Coșbuc, vestită pe ziua de 17 Iunie, Reuniunea meseriașilor români din Bistrița a fost silită să-și amâne pe ziua de Duminică, 27 Iunie a. c. serbarea jubileului de 25 ani, fixată chiar pe ziua de 20 Iunie, ca astfel să nu sufere nici interesele Reuniunii și să nu fie stânjenită nici serbarea amintirii marelui poet. — *Comitetul.*

Sbor peste muntele cel mai înalt al Europei. Aviatorul francez Thoret a trecut în ziua de 8 Iunie cu aeroplanul cel mai înalt munte al Europei, vestitul Monte Blanc.

Cum stă lumea și țara?

Ce mai e nou în politică?

Se apropie deschiderea parlamentului și partidele politice sunt ocupate acum cu planurile lor pentru lupta ce se va da în casa țării. Sunt svonuri că s'ar încerca apropieri și înțelegeri ba între țărăniști și guvern, ba între naționali și averescani. Svonorile au fost desmințite foarte hotărât și de țărăniști și de naționali. Și unii, și alții, declară, că o înțelegere cu guvernul nu pot face la nici un caz. Guvernul va avea deci de furcă cu opoziția.

Știrile mai spun, că liberalii sunt și ei tare năcăjiți pe averescani, cu cari au aspru schimb de vorbe încă de pe acum. Liberalii, cari i-au ajutat la putere pe averescani, sunt furioși că Generalul nu se lasă dus de nas, precum și-au închipuit liberalii, ci face totul după planurile și după voia sa. Liberalii amenință pe averescani, că vor da la iveală neregulile pe cari cică le-ar săvârși ministrii de azi, în schimb guvernul amenință că va scociori prin hărțile liberalilor când au fost ei la putere și au multe afaceri noroioase la dosar.

Guvernul mai are de furcă și cu Ungurii și cu Sașii, cărora, în urma sprijinului ce l-au avut dela guvern în alegeri, le-a crescut și pofta și curajul. Sașii mai cer doi deputați la Sibiu și la Brașov, iar Ungurii se leagă de Szele Bela și de Barabás să rămână deputați, precum au fost aleși. Că de nu ei Ungurii și Sașii, la alegerile de senatori ai consiliilor comunale votează contra guvernului! Nu-i mirare, că doar Săsimea și Ungurii își caută numai de pielea lor și nu-i doare prea mult de guvern și de țară. Inșă totuși e cam mare îndrăzneală să ducă ei în parlamentul din

București, niște »ebredisti« ca Szele și Barabás cel cu steagurile dela Arad.

Contele Bethlen a mâncat două palme sdravene.

Primul ministru al Ungariei, Contele Bethlen aflându-se în Geneva, la Statul Națiunilor, pe când se plimba prin coridorul sfatului, i-a ieșit înainte un ungar cu numele Iust și nici albă nici neagră, i-a ras ministrului unguresc două palme sdravene, de i-s'au cutremurat și creierii în cap. Lovindu-l pe Bethlen, ungarul i-a strigat:

— Na, două plăcinte, în numele poporului unguresc!

De ce l-o fi palmuit acela pe contele Bethlen, nu se prea știe cu siguranță, dar Iust, fiind unul dintre iugarii unguri, o fi avut vre-o rancună politică asupra celui ce ține azi frânele puterii în Ungaria. Destul că primministrul Bethlen a pățit o mare rușine. Palmuitorul său a fost băgat la închisoare de către poliția elvețiană și el se va alege cu o temniță până la doi ani. Palmuirea s'a întâmplat în Elveția și ea este datoare să apere pe oaspeții săi, cum a fost Bethlen, care era reprezentantul oficial al unei țări străine.

Găini bete în America.

De rachiu și de spirt se îmbată nu numai oamenii, ci se îmbată și animalele. Deosebirea este că oamenii beau holerca de voia lor și din plăcere, precând animalele arată scârbă de beutura bețivă și cu voia lor vinars, nu beau. Singure găinile pot fi păcălite cu holerca, dar și atunci numai în mâncare. Ele nu prea au gust subțire și dacă

ziua 19, — o zi de Joi — să se sărbătorească în tot anul amintirea minunii din Bolsena, numită latinește *Corpus Domini* (trupul Domnului), Joi, în săptămâna a doua (adecă la 10 zile) după Rusaliile catolice.

La liturgie, între multele cântări înălțătoare de orgă, se cetesc versurile 23—27 din I Epistolă cătră Corinteni a S-tului Apostol Pavel:

Căci eu am primit dela Domnul, ceea ce am și dat vouă, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine și mulțămind a frânt și a zis: „Luați, mâncați, acesta este trupul meu, carele se frânge pentru voi: aceasta să o faceți întru pomenirea mea“.

Așiderea a luat și paharul după cină, zicând: „Acest pahar legea cea nouă este întru sângele meu: aceasta să o faceți de câteori veți bea întru pomenirea mea.“

Căci câte-ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea Domnului o vestiți, până când va veni.

Drept aceea oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului.

Iar ca evanghelie, se cetește dela Ioan, VI, 55—58:

Și le-a zis lor Isus: Căci trupul meu cu adevărat este mâncare și sângele meu cu adevărat este beutura. Celce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, întru mine rămâne și eu întru el. Precum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu, și eu trădesc prin Tatăl: și cel cel ce mă va mânca pe mine, acela încă va fi viu prin mine. Aceasta este pâinea, care s'a pogorit din ceriu, nu precum au mâncat părinții voștri mană și

au murit: cel ce va mânca pâinea aceasta, viu va fi în veac.

Toate religiile și credințele sunt vrednice de cinste, cât timp sunt sincere și nu fac nici un rău la alții. Este o libertate a sufletului, care ne șoptește adevărul acesta.

Tocmai de aceea, nu era comedie mai mare decât între cei necredincioși din Franța și Elveția, numiți *liber cugetători*, dar cari nu erau nici liberi sufletește, nici cugetători serini, — ci se sfătoșiau, înainte de războiu, să împiedece, ori să oprească, procesiunile „popoști“ din Joia verde.

Credem că, pe timpul războiului și după războiu, s'au cumințit și nu au apucat să strice ceea ce nu au dres și nu pot drege. S'au putut convinge, că aproape 700 de ani, procesiunile în onoarea Sfintei Euharistii au imblânzit inimile oamenilor, în timp ce „liber-cugetătorii“, cu multa lor știință inginerească de armamente și munițiuni, au imbrâncit țările în prăpastii, de unde nu e chip să se ridice, fără de sprijinul tocmai al acelor învățături evanghelice, pe cari ei le disprețuiau și le disprețuesc.

Bisericile de rit grecesc, cum e și biserica noastră, nu cunoaște această sărbătoare.

E curios însă, că în multe părți ardene, dar cu deosebire pe Valea Geoagiului, din preajma Orăștiei, țărani noștri serbează 9 Joi după Paști — dar mai ales Joia primă și Joia a noua, pe care o numesc *Joia verde*. Inzădar am întrebat pe oameni: de ce această sărbătoare? Căci doar preotul nu servește. La biserică nu toacă și nu trag clopotele. În calen-

dar nu se arată ca sărbătoare. Ni-se răspunde că e „Joia verde“ și așa s'au pomenit.

Nu înțeleg, de unde au luat-o. Romano-catolici, în părțile aceste, nu sunt și nu au fost.

Tot așa se mai serbează pe aici, ziua de Mercuri din săptămâna a patra după Paști. E *sfredelul Rusalelor*, adecă mijlocul dintre Paști și Rusale sau sărbătoarea „Sfântului Sfredel“, cum ar zice „Calicul“.

Gavril Todica.

Tânguire.

Să miră până și străinii,
Ce-o fi de's așa sfârșit?
Ei nu cunosc năravul Linii,
Că bea pân'o răd vecinii
Ș'am ajuns un biet pârliț.!

Mi-a trebuit, vezi, avere,
Ș'am râvnit la opt pogoane,
Acum iată-s cu muliere,
N'am nici om, n'am nici plăcere,
Am pe Lina, bate-o Doamne.

Țin pe masa bine'n minte,
Că bea câte-un cop odată,
Dar cin' să-și aducă aminte,
Că beția se întinde,
Dela mamă și la fată?

Destul mi-a descântat mama,
Odihnește-o Doamne'n pace,
Ioane! trage-ți bine seama
Fata seamănă cu mama,
Și din Lina om nu-i face.

le inmoi grăunțele în rachiu nu pun samă la ce mănă și înghit cu lăcomie și grăunțele cu holereă. Hrănindu-le astfel se îmbată foarte prost și fac și ele ponturi chiar ca bețivii. O ciudată îmbătare de găini s'a întâmplat de curând într'un oraș din America de Nord, unde se întâmplă celea mai multe șodonii. Întâmplarea a fost așa, că poliștii aceluia oraș, umblând după slujbă lor, au văzut că găinile dintr'o margine oarecare a orașului umblă tot bete pe la porți și pe uliță. Așa azi, așa mâine. Dela o vreme pázitorii ordinii s'au luat de un gând văzând atâta beție la niște dobitoace proaste ca găinile. Ce-o mai fi și asta? și-au zis. În America nici oamenii n'au voie să se îmbete, dar mite găinile!

Un polișt s'a pus la pândă, să vadă, unde se îmbată orătaniile?

Și n'a pândit înzadar. A băgat de seamă că înaripatele naibii se hrăneau într'o grădină cu drojdiile aruncate din căldările de rachiu ale unei fabrici de spirt. Fabrica era, firește, dintre acelea cari lucrau pe sub ascuns, fără permis și fără știrea autorităților. Asemenea fabrici se găsesc multe în America, oricât de aspră este legea în privirea băuturilor și a fabricării spirtului. Bun înțeles, că omul legii a pus numai decât mâna pe căldările păcătoase și a dat în judecată pe cei cari le aveau.

Iată cum să descopere fără de legea chiar și prin beția unor găini proaste!

Baron în temniță. În orașul New-York își așteaptă judecata un domn „baron“, care de câțiva ani încoace n'are nici un meșteșug, de cât doar' jocul de-a căsătoria... Până acum s'a însurat de 50 de ori cu femei cari, bogate fiind, doreau să fie baronese. Le fura însă banii și apoi le părăsia.

Și am pățit-o chiar la nuntă,
Bat-o femei s'o bată,
Pe când toți beau cu păharu,
Ea aprinsă cum îi jaru
Bea tot trei după-olaltă!

N'aștepta ca s'o imbie,
Cum e datina Nănașii,
Lina nu ști omenie,
Bea la vin, bea la răchie,
De să miră toți nuntașii.

Tot așa pân' după cină,
Când iesă la joc mireasa,
Nașu n'cepe o horă lină
Când colo la biata Lină
Nu-i ajunge toată casa!

Ba s'apucă, bat-o bruma,
Și-mi începe o sârbă lată,
Dar ști focu cum pășeste,
Că la urmă se trezește
Biata Lină »zup« sub șatră.

Vai! cumătră, zice nașa,
Vin că Lina-i deochiată,
D'ară mama-i știe boala:
— Adă-i Nună vin cu oala,
Nu vezi că-e turcă beată?

De-atunci mama de rușine,
N'a mai ieșit nici la poartă,
Căci știa, că pentru mine,
A trecut de-a mai fi bine,
Și la anu a fost moartă...

Pețelca.

Iuliu Domșa inv.

Mari furtuni în Apus.

În ziua de Sâmbătă, 13 Iunie, o grozavă furtună s'a deslănțuit asupra Franței, Germaniei și Elveției. În Franța furtuna a fost însoțită de grindină mare. Vântul cel cumplit a stricat în 5 minute 18 moșii cu clădiri, cu case și cu semănături cu tot, pe o întindere de 30 chilometri. O mulțime de vite au fost omorite.

În Elveția furtuna a ucis 3 oameni, 20 au fost greu răniți și alții, nenumărați, răniți ușor.

DE PRIN SATE.

Starea sămănăturilor.

Ploile căzute în luna Mai au făcut să avem sămănături foarte frumoase și mult făgăduitoare în toată țara. Ploile prea dese din Iunie au împiedecat în câțiva munca câmpului și oamenii n'au răzbit pretutindeni cu săpătura dintâi. Buruiana a năpădit cucuruzele. Au făcut mari stricăciuni și furtunile, mai cu seamă la holde, pe cari vânturile le-au culcat și le-au încălțit rău.

De altfel lăsăm să urmeze darea de seamă despre starea agricolă a țării pe zilele de 11 și 12 Iunie, publicată de Ministerul Agriculturii.

ÎN JUDEȚUL ARAD timpul a fost ploios. Ploile au fost binefăcătoare și sămănăturile stau foarte bine.

ÎN BANAT furtunile din săptămâna trecută au culcat la pământ păioasele, pricinuind pagube destul de însemnate. A zecea parte din roadă s'a pierdut.

ÎN SEVERIN au fost bătute de gheață comunele: Știuca, Satul nou, Sălbăgelul, Iena, Găvojdia, Dragomirești și Olosagul. Patruzeci la sută din sămănături s'au prăpădit.

ÎN BASARABIA, prin județul Orhei, au fost ape mari și puvoaie, cari au stricat multe sămănături, înecându-le cu totul. Unde n'au fost revărsări, sămănăturile sunt foarte frumoase.

ÎN ROMANAȚI (vechiul regat) în noaptea de 7 spre 8 Iunie a căzut grindină mare, pustiind mai cu seamă viile, pometul și holdele. În vre-o 10 sate pagubele sunt foarte mari.

Hanți la alegeri.

Să vă spun, oameni buni, ce am văzut la o secție de votare. Sunt lucruri cari nu strică să le cunoască și cetitorii noștri.

Eram numit asistent pe lângă o secție de votare dintr'un județ, unde locuiesc Sași mulți.

Au venit cu toții, tînăr și bătrîn, sănătos și bolnav, teafăr și olog, unul până la altul, ca să voteze cu lista guvernului. În frunte venea preotul, după el dascălul, curatorii apoi sătenii, în rând frumos, înainte tinerii, bărbații, bătrânii, ologii, bolnavii, ba am văzut chiar bolnavi greu, aduși cu carul.

Și au intrat la vot. Învățătorii și preoștii i-au dascălit înainte, săptămâni de-a rândul. Le-au arătat buletinele de vot, le-au tălmăcit semnele, au făcut cu ei chiar probe, așa că erau liniștiți Sașii că la votare o să meargă lucrul pe șinor.

Dar s'au păcălit amar. Mulți, chiar foarte

mulți, au făcut greșeli, așa că voturile lor s'au anulat, adică s'au nimicit și nu s'au socotit.

Am răs de ne-am prăpădit mai cu seamă de doi Sași. Înăuntrul, unul din cei de față le-a dat buletinul (hârtia) de votare și sigilul (păcetul). A intrat Sasul meu în gheretă (cușcuța unde se votează), dar iată că iasă din nou și întreabă sășește, cum să voteze? Judecătorul îi spune. Sasul, cumișit, intră din nou în gheretă. Dar când să se apuce de lucru, iarăși iasă și întreabă, unde să pună sigilul. Judecătorul îi spune din nou că sunt trei semne și că el va pune sigilul pe semnul care-i place. Intră Sasul meu a treia oră în gheretă, dar după câteva minute iasă din nou și întreabă, că oare bine a pus? Sigilul l-a pus între două liste, iară buletinul l-a adus afară deschis, așa că votul i-s'a nimicit.

Un alt Sas, tot așa a pățit. A întrebat și el de vreo trei ori și la urmă a pus sigilul pe toate trei semele și a mai adus buletinul și deschis.

Mai mult am răs de un alt Sas, să-i zicem Hanți, care intrând în gheretă și-a pus pălăria deasupra gheretei, crezând că e acoperită. Când să intre în gheretă, pălăria huzdup înaintea lui pe pământ. S'a speriat Hanți, și a injurat una, crezând că a căzut înaintea lui „ucigă-l crucea“ nu altul, când colo era pălăria lui.

Am răs cu toții de nu mai puteam de răs.

Au votat apoi Ungurii mai la urmă de tot au venit la vot Români. Nici Ungurii nici Români n'au pățit ceace au pățit cei trei Hanți, așa că după isprăvirea votării, noi Români l-am întrebat pe Sașii, cari au fost bărbați de încredere și ei: Care dintre cele 3 neamuri vi-s'au părut mai cuminte? A răs toată lumea, numai popa Sașilor și cu șulăru (dascălul) lor s'au uitat urit la noi, iară șulăru, om mai glumeț, a spus: „Noa che ușor vouă Rumunilor, che știți rumunește, sasale noastră nu facut la ei școală rumunească“. Dar la asta i-a răspuns un Românaș: „Nu din neștiința limbii a fost pricina, că doară tot sășește le-ați spus, cum să voteze. Pricina trebuie căutată alt undeva“. Iară celalalt Românaș, un țăran isteț, dar a naibii și-a dus degetul la frunte. A urmat o tăcere adâncă, numai ochii șăgalnici ai celor doi Românași vorbeau încă.

Ce are a face, Hanți a votat, cum i-s'a poruncit.

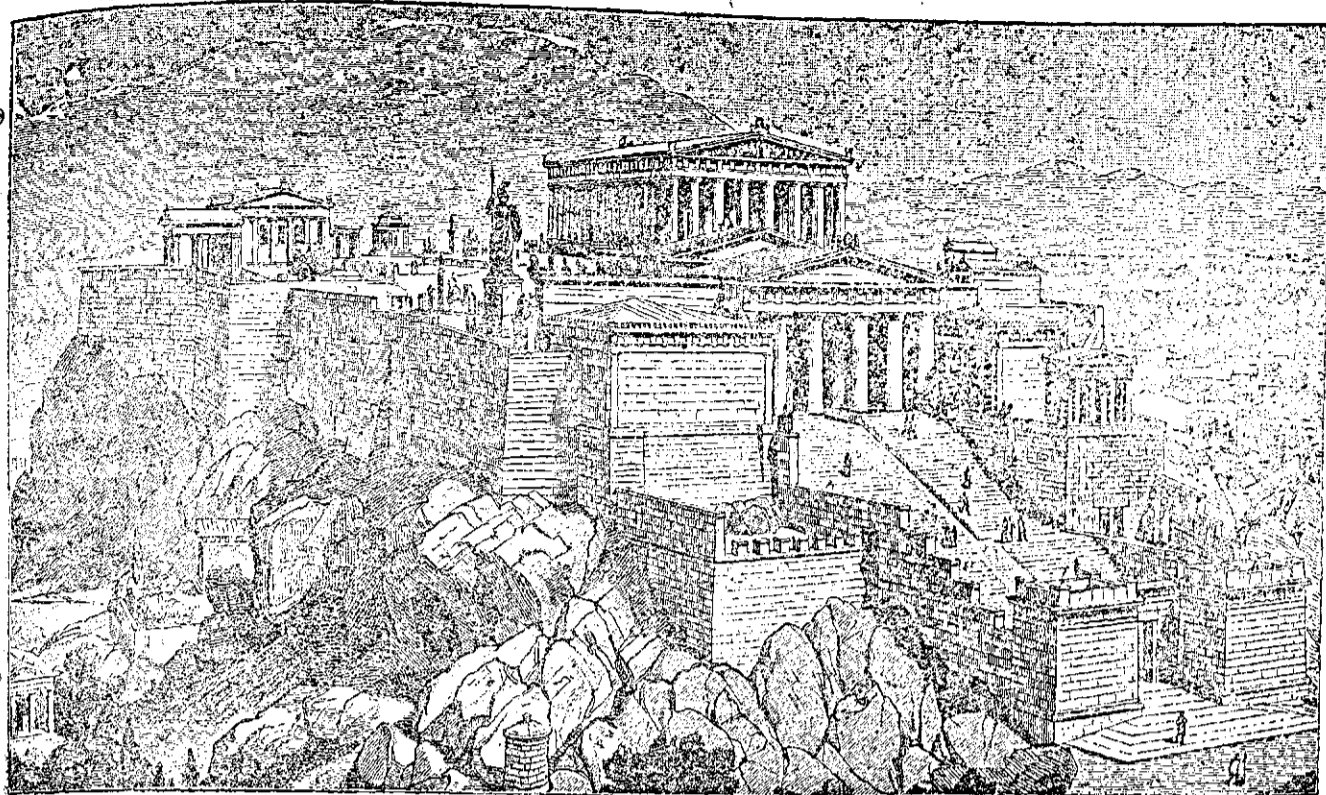
Vin din poama socului.

Cine are soc mult în grădină poate să facă o încercare în felul următor: Fructele coapte de soc se adună într'un vas în care turnăm apă peste ele, până la aceeaș linie cu fructele. (Câte fructe atâta apă). Amestecătura astfel căpătată o punem la fiert, clocotindu-o ca o jumătate de ceas. Fiertura o strecurăm prin sită și mustul căpătat îl lăsăm să se răcească. În mustul răcit punem zahăr alb, de fiecare litru 400 grami de zahăr. Acest sirop îl mai clocotim bine, cam un sfert de ceas. Zeama răcită o turnăm într'un butoi, unde începe să fiarbă în curând, ca mustul de struguri. După încetarea fierberii, astupăm bine butoiul și-l așezăm la loc statornic.

După 2 luni avem un vin de soc tot așa de limpede ca și vinul de struguri, și bun, să-ți lingi buzele. Vinul de soc, limpede, se trage în sticle (glăji) și se păstrează ca toate vinurile.

Istoria lumii în icoane.

Știrile Săptămânii.

Cetatea Atenei în Grecia veche.

Între popoarele din lumea veche, după Egipteni și Siro-Caldeii, la cea mai mare vază și putere s'au ridicat Grecii, locuitorii ținuturilor de dincolo de munții Balcanului. Țara lor era împresurată din trei părți de mare, astfel că Grecii cei vechi prin desele lor călătorii, au putut să ajungă la cea mai înaltă istețime și învățătură. Într-o vreme ei au fost dascălii și îndrumătorii lumii. Erau și luptători buni și viteji. Ei au purtat lupte mari și în delungate cu Troienii, cu Persii și cu alte neamuri răsăritene. Dintre cetățile lor, la cea mai mare vază s'a ridicat Atena, vestită pentru clădirile, cărturarii și meșterii ei. În Atena a trăit și cel mai mare filosof al tuturor timpurilor, Socoate cu marele său învățacel Platon. În chipul nostru de azi înfățișăm cetățuia Atenei de demult, zisă »Acropolis«, o minune de frumusețe și de tărie. Așa era ea prin anii 445 înainte de nașterea lui Hristos. Orașul Atena este și azi capitala Greciei, dar din gloria Grecilor de demult n'au rămas decât ziduri mucegăite și stâlpi risipiți de mâna nemiloasă a vremilor.

FEL DE FEL

De când se fumează în Ardeal.

Tăbăcul a fost adus în Europa din America. Până la Cristofor Columb, descoperitorul Americii (1492 după Hristos) europenii n'au cunoscut această buruiană blăstămată. La noi în Ardeal l-au adus Turcii; ei ne-au blagoslovit cu iarba dracului, în timpul când stăpâna craiul Sigismund Bathori. Niște soli turcești cari au venit la curtea craiului în anul 1576, au adus cu ei pipe și tutun. Ardelenii când i-au văzut slobozind rotocoale de fum pe nas, s'au crucit ca de ducă-se pe pustii! Mai târziu, alt crai, Gavrilă Bethlen, primind un dar dela Sultanul niște tutun și pipe el n'a știut la ce sunt bune. Credea că-i bătaie de joc.

Curând însă, după 49 de ani craiul Apafi Mihai cel bătrân, trăgea din lulea ca un turc. Nu-i vorbă, și avea dupăee, căci acest crai lenevos și bețiv, nu se ridica dela masă până nu sugea o întregă vadră de via!

Murind craiul Apafi, bețivul și netrebnicul, au urmat zile amare pentru fumători. S'a oprit prin lege și hăsnuirea tăbăcului și semănarea lui. Dar patima tutunului n'a putut fi stărpită. Trăgeau cu pipa pe sub ascuns și domnii și țărani.

După anul 1700 legile de oprește s'au

șters și de-atunci fumătorii sunt la largul lor. Pot să-și afume găturile cât vor pofti, spre mai marea mărire a Satanei, care cică și ele, șezând pe talpa iadului, colbăește ca un pașă turcesc nu s'a mai pomenit!

Cumințenia ariciului.

Ariciul după înfățișarea lui pare un dobitoac prost, dar nu este așa. L-am văzut cu toții cum știe el să se apere de atacurile cari se îndreaptă asupra lui. Se adună ghem și nu vrea să știe de nimic. Țepile lui îl apără de orice primejdie. Vulpea doar dacă mai poate să-i vie de hac cu istețimea ei. Il prăvale cu laba până la vreun părau și, rostogolindu-l în apă, îl silțește să se lungească și să înoate. Atunci îl înhață de bot și-l mănă. Numai cât foarte rar are vulpea părau la îndemână, astfel că puțini arici se prăpădesc de gura ei.

Ariciul are însă și altă cumițenie, mai ascuțită și mai folositoare. Au fost văzuți arici cari se furișază tiptil în grădini cu poame căzute pe jos și durigându-se peste mere ori pere coapte, cum se durigă copiii pe luncă, prin iarbă. Durigându-se peste poame, merele sau perele vărățice i-se infig în spinii din spate și Moș-Țepilă pleacă încărcat de bună-tăși spre culcușul lui de sub garduri, unde își face hambar de poame pentru iarnă, ca oricare gospodar cuminte!

Un lucrător căzut într-o fântână de petrol. Lucrătorul Alexandru Dan din Runcă—Gorj făcea lucrări în jurul unei fântăni de petrol din Câmpina. Cum, cum nu, el a căzut cu capul în jos pe gura fântăni, la o adâncime de 51 de metri. L-au scos mort camarazii săi și l-au îngropat cu mare pompă.

Să nu uita iubții noștri cetitori, că ne apropiem de Sănzienă (jumătatea anului) când trebuș trimisă plata foti pe lunile Iulie—Decembrie 1926. Restanțierii să trimită sumele cu cari ne-au rămas datori.

Familia Regală în Banat. În zilele de 10—12 Iunie Măiestățile Lor Regele, Regina și Alteța Sa Prințesa Ileana au vizitat fabricile de fier dela Reșița și Anina din Banat, unde li-s'a făcut o primire însuflețită de muacitori și de popor. La Reșița, M. Sa Regele și Prințesa Ileana, s'au urcat pe cea dintâi locomotivă de tren fabricată la noi în țară și au pornit-o să umble. Suveranii a vizitat și câteva sate din împrejurimi, unde au luat parte la slujbele bisericesti, atât la ortodocși cât și la catolici.

Institutul Recunoștinții se clădește mai departe. Școala cea nouă dela Blaj, din care se isprăvise numai o aripă, acum, în această vară, se duce mai departe, de astă dată până la gate. Luni în 14 Iunie au fost la Blaj inginerii cari au făcut oferte, asupra cărora va hotări Prea-veneratul Consistor Arhiepiscopesc. Aripelile cele nouă se clădesc din banii pe cari Preasfinția Sa Papa Romii i-a dat anume spre-acest scop, ca dar al Romei și al Bisericii străbune pentru învățătura și cultura poporului latin dela Dunăre și din Carpați.

Generalul Berthelot membru al Academiei Române. Marele nostru prietin, generalul francez Berthelot, cel ce a făcut atâta bine armatei noastre în marele războiu, a fost ales membru de onoare al Academiei Române, care este cel mai înalt aşazământ cultural al nostru.

Maimuțele răpesc pe o femeie. Sunt în Africa o seamă de maimuțe mari, cari seamănă mult la făptură cu omul, numite gorille. Într-o zi aceste gorille au tăbărit în satul Ottoche și au răpit pe o femeie, ducându-o în pădure. Biata femeie sbiera într'una, dar nime nu îndrăznea s'o scape, cu atât mai vartos, că pădurea este nepătrunsă încă de picior omenesc. Văetăturile bieteii femei și țipetele ei se auzeau toată noaptea până în sat. Generalul spaniol Munez a luat o trupă de soldați, a pătruns cât a putut în pădure, a împuşcat vreo 6 gorille, dară atunci celelalte gorille au luat femeia și au dus-o mai afund în pădure. Orice nădejde de a fi scăpată este perdată. Generalul Munez însă a făgăduit că va face tot ce-i stă în putință ca să o afle chiar și moartă și să vadă, ce au făcut cu ea maimuțele.

Ziare confiscate. Guvernul a dat poruncă, să se confiscă (ia cu puterea dela tipografie) ziarele »Lupta« și »Adevărul« din București, în cari dl Iuliu Maniu, președintele partidului național, a publicat, cum s'a întâmplat omorul dela Ruși, despre care am scris și noi în numărul trecut. Ziarul »Patria« din Cluj a fost confiscat pentru un articol al dlui Alexandru Vaida-Voevod, scris tot despre acest omor.

Un întreg guvern afurisit. Am fost arătat mai în iarnă, cum guvernul din Mexico (America de mijloc) a închis bisericile, a alungat preoții și călugării și și-a bătut joc în toată forma de biserică catolică. Sfântul Părinte dela

Roma a făcut tot ce i-a stat în putință ca să aducă acest guvern pe calea adevărului. Nu a izbutit. Acuma, văzând că n'are cu cine vorbi, s'a hotărît să folosească împotriva acestui guvern pedeapsa cea mai mare care este în lume: afurisenia cea mai grea. În viitorul Consistor sfântul Părinte va arăta steticilor săi marea nedreptate și ticăloșie ce se face în Mexico, va da apoi o scrisoare pastorală către întreaga lume, în care va arăta acelaș lucru, și apoi va rosti asupra întregului guvern afurisenia cea mai grea, pe care o cunosc sfințele canoane ale bisericii. Această afurisenie este groznică, te îngrozești cetindu-o și te gândești, ce grozăvie e să o rostească asupra capului tău, însuș locțiitorul Domnului Hristos pe pământ. Ferească Dumnezeu pe toată lumea!

Încă un director de închisoare, arestat. Se vede că nu e glumă, și ia noi în țară au fost o grămadă de hoți-păzitori de hoți. Mai nou a fost arestat directorul închisorii din Târgu-Mureș: Ioan Bucur, pentru că a luat mită, a furat, a lăsat din temniță pe robi, înainte de a li-se implini vremea, a tras mâncarea dela robi, și altele multe. Dăm această știre după ziarul „Universul“.

† **Dr. Laurențiu Pop**, cunoscutul fruntaș din Abrud, om de bine și nelufricat luptător național în timpurile de robie, a cărui casă era pururea deschisă pentru toate necazurile și durerile Moților, a închis ochii pe vecie într'una din zilele săptămânii trecute. Răposatul a fost unul dintre cei mai iubiți conducători ai poporului nostru din Munții Apuseni, a cărui moarte are un dureros răsunet în toată țara.

Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

Soldați români în Maroc. Nici nu vine omului să creadă, și totuși este așa. În armata franceză, care s'a luptat în Maroc împotriva lui Abd-el-Krim, se află mai mulți Români, dintre cari unul a cerut ziarul „Universul“ dela București și l-a predat apoi și soților săi de arme. Iată și numele acestor Români: Seb. Ghinescu de fel din Câmpulung sergent furier, sergent Rădulescu de fel din gara Omer, sergent Chisăliță din Galați, caporalul Paul de fel din București, caporalul Petrovici de fel din Craiova, caporalul Noby sas de origină din Sf. Gheorghe, și legionarul Baziliu de fel din București. Toți aceștia au fost propuși pentru decorația „Crucea de război“ și acuma, după sfârșitul războiului, vor fi împroprietăriți, fie în Maroc, fie în Algeria.

Jidanii bat pe Români. În ziua de 10 Mai învățătorul român Badruța din comuna Țelinești, jud. Orhei (Basarabia), a pornit în fruntea școlii la biserică. Primarul comunei, jidanul Ovșie Prozementer, împreună cu alți 100 de ovrei, au alungat pe copii dela biserică, iar pe învățător l-au injurat. Doi jidani, Duved Leib și Velvel Gorodenschel, au adunat copiii și, în frunte cu alți inși, au început să cânte cu ei pe străzi, în bătaie de joc: „Trăiască Regele“. Primarul comunei spunea tot atunci în gura mare, că sărbătoarea națională românească nu prețuește nimic față de religia evrească.

În ziua de 2 Iunie Jidanii au mers mai departe și l-au atecat și bătut crunt pe acest învățător, așa de crunt încât Dumnezeu știe dacă, pe când scriem aceste șire, bietul dascăl nu și-a dat duhul. Procurorul din Orhei a plecat la fața locului, ca să urmărească pe vinovați. Toți Români din comună spun, că obrăznicia jidovească și-a ajuns culmea și că nu mai pot suferi ea aceste lipitori ale satelor

să-și mai bată joc de tot ce e românesc. Mai spun și aceea, că pe învățătorul numai de aceea nu-l puteau suferi, pentru că era Român bun.

Lupi în mijlocul Satului. În comuna Cimisești din Basarabia stăna oilor este așezată într'o goliște din mijlocul satului. Într'o noapte din săptămâna trecută o haită de lupi au năvălit în sat și au atacat stăna. Sătenii, prinzând de veste, au sărit cu pari și cu furci de fier să-și apere oile. Lupta cu fiarele prin întunecare a fost feroasă. Oamenii strigau, căinți făceau țărăboi cumplit și viața satului ca de prăbăd. Până să poată fi alungați, lupii au sfășiat 20 de oi și 10 câni.

Furtună cumplită, noaptea. În noaptea de Luni spre Marți, 15 Iunie, asupra orașului nostru și a satelor din jur s'a deslășuit o furtună grozavă. Tunetele și fulgerele au fost atât de dese și de puternice, încât au trezit din somn pe toată lumea. Credeai că-i prăpădul pământului. O ploaie repede cu furiș a pătruns prin ramele ferestrelor, făcând adevărate băltoaci în o mulțime de case. În comuna Sâncel de lângă Blaj fulgerul a lovit într'o casă, aprinzându-i coperișul. Oamenii au scăpat.

Câte aeroplane au alte țări. Noi Românii suntem deocamdată săraci în toate. Bani noștri, fiind foarte ieftini, nu ajung pentru cumpărarea din străinătate a atâtor trebuințe. Avem și noi tot ce ne trebuie, dar puținel. Iată de pildă câte aeroplane au țările străine. Rusia are 1455, Franța 1242, Anglia 636, Italia 1146, iar Japonia 580. Cu un cuvânt toate celelalte țări, și mai ales Rusia, se înarmează până-n dinți, așa că nici noi nu mai putem sta cu mâinile în sân, oricât de pașnici am fi dela fire.

Se lătesc bolile lumești. Ministerul sănătății publice a dat ordin tuturor medicilor, să arete toate cazurile de boli lumești, nu cu numele celor ce sufer, ci numai cu numărul. Aceasta a făcut-o din motivul, că dela războiul incoace destrăbălarea oamenilor e tot mai mare, iară boalele lumești au început să fie o adevărată plagă a țării. Sunt sate întregi, unde abia mai găsești astăzi câțiva oameni sănătoși, cei mai mulți sufer de aceste boale. Cum însă aceste boale sunt foarte primejdioase, și amenință cu perire familia în care s'au încuibat, ministerul vrea să ia măsuri aspre pentru împiedecarea și vindecarea acestor boale.

Boala uscată trebuie anunțată. Începând cu ziua de 1 Octombrie medicii vor fi obligați să arete toate cazurile de boală uscată la minister, așa cum arată celelalte boale molipsitoare, ca: vârsatul, difteritisul, lingoarea, ciuma, colera și celelalte. Aceasta se face din motivul, ca această boală să fie împiedecată în lățirea ei.

PEŢUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	6 Lei 75 b.
1 liră sterlină	1134 " — "
1 dolar	232 " 50 "
1 franc elvețian	45 " 15 "
1 liră italiană	8 " 45 "
1 franc belgian	6 " 90 "
1 coroană cehoslovacă se plătește	6 " 92 "
1 zlot polonez se plătește cu	28 " — "
1 dinar se plătește cu	4 " 45 "
1 leva	1 " 80 "
1 marcă aur se plătește	55 " 60 "
coroana ungare se plătește cu	— " — "

Frații săteni gazeta voastră este „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava mică.

De-ale economiei.

Luțerna.

Cere un pământ adânc și văros, arat adânc de cu ioamna. Luțerna se seamănă primăvara și anume în orz și ovăs, ce a fost sămânță mai înalte. Sămânătura de orz sau ovăs (care trebuie făcută mai rară: 80 kg. la hectar) e acoperită cu boroana și luțerna e sămânță cu mașina de sămănat prin împrăștiere. La un hectar intră 26—30 kilograme sămânță. După sămănat, acoperim sămânța cu tăvălugul de lemn.

Ovăsul sau orzul în care am sămănat luțerna n'au alt rost de cât s'o apere la început până se împuternicește.

Când acea sămânătură de adăpostit să eopt, o secerăm. Paele ei vor avea multă iarbă de luțernă. Dacă luțerna crește bine, după coasa plantei de adăpostire o și putem căsa până în toamnă odată, dar să nu băgăm vită în ea. În primăverile următoare nu uităm să grăpăm bine locurile în care am sămănat luțerna, cu o grapă ușoară.

Cositul luțernei să se înceapă atunci când abia a început a înflori.

Pe an putem lua 2—4 coase dela o luțernieră, iar de pe un hectar 18.000—48.000 kilograme luțernă verde, sau 4.800—12.000 kilograme fân.

Ca sămânță, căpătăm de pe un hectar 400—600 kilograme.

O luțernă ține 4—5 ani. Mai mult nu e bine s'o lăsăm, căci o umplu buruenile.

Trifoiul roșu.

Tot ce am spus despre luțernă, e și pentru trifoiu, cu deosebirea că:

a) la un hectar merg numai 20—25 kilograme de sămânță și

b) de pe un hectar luăm 12.000—24.000 kilograme trifoi verde sau 3.000—6.000 kilograme fân de trifoiu, iar ca sămânță, 200—500 kilograme.

c) O trifoiște nu ține mai mult de doi ani.

Sparțeta.

La fel cu luțerna și trifoiul roșu, de care am vorbit mai în sus, cu deosebirea că:

a) Ea se seamănă odată cu planta (cu sămânătura) de adăpostire, de oarece e mare la bob și poate fi acoperită cu grapa de fer.

b) La un hectar intră 200—230 kilograme de sămânță.

c) De pe un hectar luăm 12.000—24.000 kilograme sparțetă verde sau 3.000—6.000 kilograme fân de sparțetă, iar ca sămânță: 600—900 kilograme.

Porumbul de nutreț.

Dacă svârlim la un hectar 1,51—2,05 hectolitrii (sau 110—150 kilograme) de porumb, atunci firele vor răsări mult mai dese ca la porumbul pus în cuiburi și vor fi deci mult mai subțiri.

Cosind acest porumb cât a început a înflori, căpătăm un nutreț foarte bun, care poate fi dat la vite sau verde (puțin pălit) sau uscat în chip de fân.

Sămânătura se poate face și cu mașina în rânduri, lăsând 20—25 centimetri depărtare între rânduri.

În loc de a sămăna numai porumb curat putem sămăna porumb amestecat cu meiu. Atunci face ceea ce se chiamă un

Amestec de nutreț.

Un amestec de nutreț foarte bun e așa zisul *borceag*, adică ovăz cu mazărice. Acest amestec se seamănă primăvara și nu cere deci decât un pământ lucrat din toamnă și un ovăz tare la pai, spre a nu cădea supt greutatea mazăricii ce se incolăcește pe el. La un hectar intră cam 200—220 kilograme de amestec, din care 120—150 kilograme mazărice, iar restul ovăș.

De pe un hectar de pământ scoatem până la 3000—4500 kilograme de fân uscat.

Alte amestecuri de nutreț ar fi de pildă: mazăre, orz și hrișcă sau ovăz, mazăre și hrișcă. SANDU-ALDEA.

Cum se poate opri sughițul?

Sughițul este un lucru foarte neplăcut și pentru cei care sughiță și pentru cei cari îl aud. Sughițul se oprește adeseori dacă bem o gură două de apă. Uneori însă apa nu ne mântuie de năcaz. Atunci încercăm acest leac pe care îl găsim încrestat în nește hârtii bătrâne:

Omul care sughiță trage aer mult în plămâni și după aceea caută să-și țină răsufierea cât poate mai mult, cam o jumătate sau o minută întreagă. Indată după această oprire de răsufiere, sau cel mult după a doua încercare, înceată și sughițul cel mai căinos.

Poșta gazetei.

Ioan Radu, Sântu. — Adevărat, Dtaie ți merge foaia din 1 Octomvrie 1924. In aceeași zi cantorul Cioloca a plătit la noi pentru foaia Dtaie 25 lei pe 3 luni, adică până în 31 Decemvrie 1924, despre ce i-s'a dat chitanța cu nr. 1926. Deatunci n'am mai primit alți bani până în 11 Iunie 1926 Lei 150. — Din aceștia 120 Lei am scris în abonament pe 1925, iar 30 Lei în prețul abonamentului pe 1926. Prin urmare Dta mai ai de plătit pe 1926 lei 120. Așa stă treaba cu abonamentul Dtaie. Lucru limpede. Sănătate și voie bună!

Sabin Țifrea, B. — Am primit 150 lei, abonamentul pe 1926.

Cuichifai Petru, G. H. — Am primit lei 120, abonamentul plătit pe 1926.

Tănase Marie, M. E. — Auonamentul e plătit până la 1 Iulie 1926.

Hopârtean George, A. — Am primit lei 80. Abonamentul până la 31 Decemvrie 1926.

Gavril Mireasa, B. — Am primit 120 lei.

Oficiul parohial, Bistrița. Am primit lei 150.

On. Ovidiu Lupan, Băița. — Foaia vă merge din 1 August 1925. Bani, am primit în 20 Ianuarie 1926 lei 135, din cari am trecut pe anul 1925 lei 60, iar pe 1926 lei 75. Deci abonamentul DVoostre e plătit până la 30 Iunie 1926.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Cărți bisericești.

Lei.

- Apostolul, sau faptele și epistolele ss. Apostoli f. 4., leg. cu călcăiu de piele . . . 320—
- Evangelia dela s. liturgie și inserat din ziua întâie a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi, . . . 30—
- Euhologiu, leg. în pânză . . . 220—
- Orologier, leg. în pânză . . . 220—
- Octoih mic, 80 leg. simplu . . . 75—
- Pentecostar mic, 80 leg. simplu . . . 75—
- Octoih și Pentecostar, legat într'una . . . 120—
- Prohodul Domnului, Nostru Isus Hristos Antologion sau Mineiul, care cuprinde în sine slujbele dumnezeestilor sărbători: Tomul I. leg. cu călcăiu de piele . . . 540—
- Tomul II. III. leg. 700—
- Evangelia, leg. cu călcăiu de piele . . . 450—
- Penitire, broș., simplă . . . 75—
- Trilod, cu călcăiu de piele . . . 380—
- Rânduiala sf. Ungerii, carea se cântă de un preot . . . 2—
- Strajnic, cirii, legat . . . 80—

Cărți pentru cateheză.

- Micul catehism cu elementele bibliei cl. I—II 8—
- Catehism pentru clasa III—VI. primară . . . 20—
- Istoria biblică IV—V 20—
- Liturgică pentru clasa V. și VI. a școlii primare (în lucrare) —
- Istoria bisericască pentru cl. V, VI-a școlii primare 5—

Cărți de școală primară.

Dela Librăria Seminarială din Blaj se pot comanda următoarele cărți de școală primară cari cu toată scumpetea de azi nu li-a crescut prețurile, rămânând la cele vechi:

1. »Abecedar« Precup-Cocișiu Nr. de a. Lei 6—1011—1924.
2. »Cetirea« cl. II. de T. Cocișiu Nr. de a. 1096—1924. » 4—
3. »Cetirea« cl. III. de T. Cocișiu Nr. de a. 1096—1924. » 8—
4. »Cetirea« cl. IV. de T. Cocișiu Nr. de a. 1096—1924. » 11—

Librăria Seminarului, Blaj.

Cine dorește marfă bună, să ceteze cu încredere **depozitul de piele a lui IOAN BLAGĂ** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari
 Prețuri scăzute! — Marfă bună!
 (111) 10—?

Prăvălie de vânzare

In mijlocul comunei Lupșa, (posta și gara în loc, pe calea ferată ce duce dela Turda la Abrud), jud. Turda-Arieș se vinde, din mână liberă și din motive familiare, **o prăvălie de manufactură și coloniale, cu întreg aranjamentul.**

Prăvălia are și licență pentru tutun și sare.

In legătură cu prăvălia se vinde și localul, constătător din 4 camere, culină, magazie pentru fier și cereale, 3 pivnițe mari, grajduri, șură, curte și grădină.

Condițiile de vânzare se pot afla la administrația gazetei noastre.

(185) 1—3

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

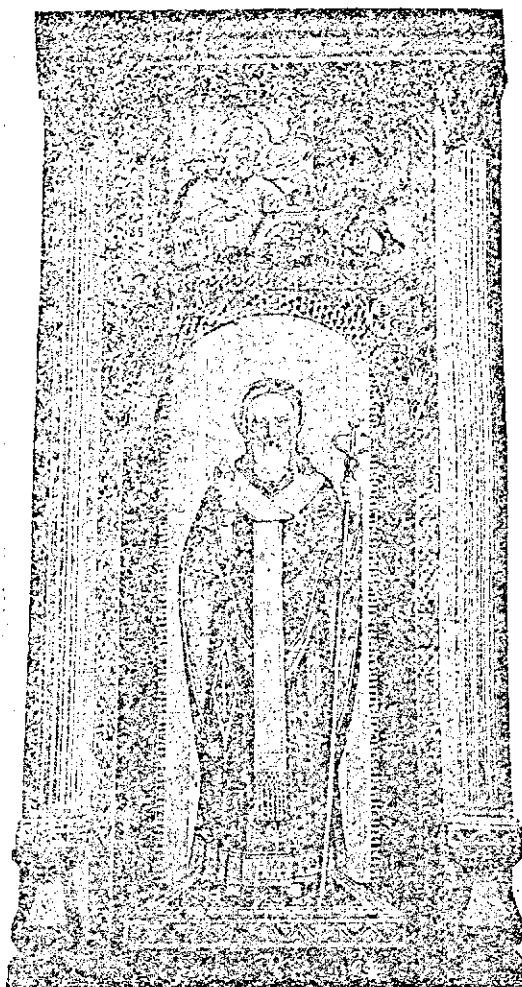
Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124 22—52)

RECLAMA

„este sufletul comerțului“

La pictorul academic

A. W. Zeiler

din Blaj, se pictează iconostase pentru biserici.

Prețuri moderate.

A V I Z.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratei clientele, că fosta firmă

„Buzdughină și Hoza“ Turnătorie de fontă și metal, Sibiu str. Lungă 34

cu ziua de 15 Ianuarie c. a trecut în singura proprietate a subsemnatului

Vasile Hoza

care conduce mai departe întreaga întreprindere.

Fabrica execută tot felul de *piese de mașini, mori, motoare* etc. etc. până la greutatea de 2000 kg. bucata.

Având un măestru conducător foarte iscusit, fabrica *toarnă clopote* de cea mai bună calitate, din cel mai bun material și de orice mărime, luând garanța cuvenită.

Cumpăr tuci vechiu și aramă, în orice cantitate!

Cu toată stima:

V. HOZA

(101) 3—3

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului“, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei, la partea dreaptă, și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte.

„TECANA“ societate comercială pe acții în Teaca.

CONVOCARE.

In conformitate cu §-ul 13 din statute, prin aceasta sunt convocați domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Tecana“ din Teaca, la

Adunarea generală ordinară

ce se va ținea în Teaca la 30 Iunie 1926, orele 9. a. m., în localul societății „Reifeisen“, pe lângă următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării, constatarea acțiilor reprezentate și constituirea.
2. Raportul Consiliului de Administrație și a Comitetului de cenzori asupra gestiunii anului 1925, aprobarea conturilor Bilanț, Profit și Perdere și darea absolutului asupra gestiunii anului 1925.
3. Alegerea a 2 membrii în Consilul de Administrație.
4. Eventuale propuneri și comunicări.

Teaca, la 8 Iunie 1926.

Consiliul de Administrație.

Activa		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1925		Pasiva	
Numerar în Cassă	11086.18	Capitalul societar			100 000.—
Mărfuri	151859.77	Fond general de rezervă	14916.—		
Debitori	38820.36	Fond special de rezervă	4453.85		19 369.85
Avansuri	12000.—	Taxe de fondare			5503.75
Mobilier	18535.35	Diversi Creditori			100.896.65
Perderea anului 1925	372.67	Dividendă neridicată			3375.—
		Beneficiu transpus din anul 1924			3523.08
	<u>232668.33</u>				<u>232.668.33</u>

Contul Profit și Perdere

Salare	46300.—	Câștig la mărfuri	98 008.38
Cheltuieli generale	37953.50	Perderea anului 1925	372.67
Chiril	6000.—		
Impozite			
	<u>90253.50</u>		
	8127.55		
	<u>98 381.05</u>		<u>98.381.05</u>

Teaca, la 31 Decembrie 1925.

Ioan Morariu
conducătorul prăvăliei.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dionisiu P. Decei m. p. Simion Chibulcutean m. p. Gheorghe Biliug m. p.
Ersen Simion m. p. Constantin Relei

Revăzut și aflat în ordine Teaca la 31 Decembrie 1925

COMITETUL DE CENZORI:

Oros Ioan m. p. Alexandru Morariu m. p. Costin Aurel m. p.

Atelier de pantofărie modernă și ortopedică, în curte la

IOAN BLAGA

sub conducerea

DLUI GEORGE GADA,

absolvent al mai multor cursuri de specialitate în bransa pantofăriei, diplomat în ortopedie.

Se execută prompt și pe lângă garanță orice lucru în bransa pantofăriei. — Se garantează și pentru cele mai gingașe picioare

(162) 12-7

Casă de vânzare

Din mână liberă se vinde în Str. Axente Sever Nr. 87. Informațiuni

la

ORIAN VASILE
brutar, BLAJ.

2-2 (182).

O garnitură de mașină

cu abori se află de vânzare în comuna Cisteiul român la Popa Gligor. Batoza 900, Cazanul 4 puteri, sistemul Ubraht.

Se poate plăti și în rate.

(178) 2-2

Topografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj.

Noul atelier de tâmplărie modernă, al dlui

Crucian Oltean

BLAJ, Str. Călărășilor, 221 (subcurte)

Pregatește tot felul de lucrări în bransa tâmplăriei:

uși, ferestre, mobilă de la cea mai simplă până la cea mai luxoasă

Serie pentru înmormântări, mici și mari, simple și duble.

Prețurile cele mai scăzute. Nicieri lucru mai bun, mai trainic și frumos!

Faceți o comandă de probă și vă veți convinge! Pentru țărani tarif popular.

O femeie văduvă

din familie bună caută loc ca economă

LA UN PREOT VĂDUV.

Adresa la „Unirea Poporului“.

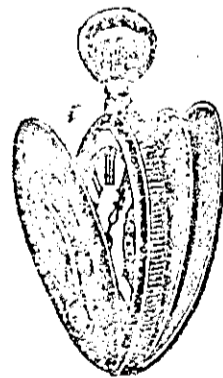
(181)2-3

M. FRIEDMAN

Ceasornicar în Blaj

Are cele mai moderne oroloage și giuvaeruricele cu cele mai scăzute prețuri de zi.

REPARĂ CEASURI AMERICANE

precum și orice fel de ceasuri și scule prețioase, în timpul cel mai scurt.

CUMPARĂ:

aur, argint, platină, pietrii scumpe, dinți de aur, cu celea mai bune prețuri de zi.

VINDE:

Juvaeruricele, Ceasuri de buzunar și ceasuri cu pendul, cari se pot plăti în timp de trei (3) luni.

(179)